

CONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA
L n. 47
24
12
IN STRAINATA'E:
60
INSERTIUNI SI RECLAME:
30 litere petit, pagina IV, 30 bani
ma III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.
număr în capitală 10 bani.

TIMPUL

ANUNCIURI

Se primesc în abonament: La D-ni Haussenstein & Vogler în Viena, Wallst. 100. A. Oppel în Viena, Stulbensteig 1; Rudolf Mosse în Viena, Seilerstätte 2; Philipp Loh în Viena, Eschenbachgasse 11; J. Lang & Comp. în Pest, Haca-Lafite & Comp. în Paris, C. Adam 2, Courcelour de la Cour-Bouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dragon 2 Paris; Aug. Miosoul, 139-140, Rue St. E. London

Scrisori nefrancaute nu se primesc.

Articolele republicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresti, Galati, etc.

Table with exchange rates for Vienna (Cursul de Viena).

Table with exchange rates for Berlin (Cursul de Berlin).

PLECARA REA TRENURILOR

Table showing train departure times and prices for routes like Bucuresti-Suceava, Bucuresti-Galati, etc.

va ține espozitia, românii mergând în Paris vor găsi ziarul 'TIMPUL' la Grands Magasins du Printemps, Boulevard Haussmann 70.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Multiple telegraph news items from various locations like Belgrad, Londra, Viena, Constantinopol, Paris, etc.

a o apăra față cu acei cari au creat-o, față cu elementele acelea, cărora constituția de astăzi le a dat viață.

Fară îndoială constituția noastră liberală a anticipat într-o direcție formarea unei clase de mijloc, care nu exista, și admitând existența ei a stabilit o organizație, în care această clasă formează organul cel mai important al victiei statului.

E lesne de înțeles de ce aceste elemente trebuiau să fie liberale și să ție la constituție, ca la pânea de toate zilele, pentru că într'adevăr ce-ar fi ei fără de constituție? N'ar fi nimic, pentru că nici nu merită de a fi nimic; pentru că nici avere, nici știință, nici vr'o altă calitate, care să'l facă apti de a juca vre un rol în statul român.

Cu toate acestea, abia s'au văzut la putere și călcările legii fundamentale au fost atât de dese, încât noi, cari suntem departe de-a fi amici ai constituției, în înțelesul absolut și apostolic al cuvântului, ne am văzut siliți a o lua în apărare.

Intr'adevăr, conservatorii, pentru cari statul și participarea la guvern nu sunt de loc condiții de existență, ci pentru unii implică sacrificii personale, pentru alții împlinirea unor datorii către patrie ca o sfântă moștenire de la părinți, conservatorii, zicem, isbutiseră a ține guvernul țării în liniște și cu orânduială cinci ani de zile de-a rândul, lucru neuzit de la introducerea constituției încoace, de când toate ministerele avuseră un trai efemer.

Intr'adevăr este grozav și rușinos preț ai cumpărat puterea. Nici un partid, nici cea din urmă nuanță de partid conservator n'a fost în stare de-a cumpăra cu așa preț puterea. Turcofilii la Mazar-pașa, au încheiat alianță cu Rușii; dușmanii sângerații ai convenției comerciale cu Austro Ungaria, ei au iscalit-o cu

propiele lor mâini; ei, dușmanii ai militarismului, au îndoit regimentele de dorobanți, făcând din 16 treizeci și două, și urmând acea vestită lege fizică, conform căreia corpurile cad în orice clipă următoare în pătrat, liberalii noștri au confundat justiție, administrație și legislațiune, devenind ei judecători, legiuitori și putere administrativă (cu ocazia renumitului proces contra cabinetului Catargiu de ex.) apoi ei au declarat reșoiu Turcilor, ei vor instrăina mâine Basarabia, ei au dispus contra legilor re hiziții, adică atingerea proprietății private din partea statului, ș. a. ș. r.

Ce desmintire mai grozavă i s'aputea da liberalismului dela noi de cât tocmal faptele d-lor de doi ani și mai bine? A ajunge tocmal la contrariul celor ce susținuseră, nu este oare desmintire destulă? Promiteau desființarea dărilor pe băturul spirtoase, a monopolului tutunurilor, a capitației, a timbrelor! Desființat-au vr'o dare? Din contra. Capitația au sporit sub altă formă. Protestat-au cu jalba'n proșap la M. Sa Domnul contra convențiunii comerciale. Ce au făcut? Au iscalit-o.

Căstigate a oare poporul românesc minte destulă pentru a vedea, ce făgăduințe deșerte, ce fraze de nimic, ce laude bombastice sunt acelea, cu cari liberalii ajung la putere?

Asta e nenorocirea acestor oameni și nenorocirea tuturor demagogiilor din lume. Promit, ceea ce nimenea nu poate face. Ei uită, că viața unui popor, afară de legile scrise, e supusă la legi fizice, pe cari nu le poate clăti nimeni din loc, apoi la legi economice, a căror urmări nu se abat prin fraze, ci numai prin muncă; ei uită în fine, că ori ce fenomen social e foarte complicat și întretesut c'o mulțime de amănunțimi, cari trebuie studiate și că înțelegerea reului nu atârna numai de la bună voință, ci în cele mai multe cazuri, de la adâncă înțelegere a problemei.

Dar dacă tendențele partidului liberal ar fi numai teoretice, de a rezolva adică cu bună credință problemele vieții statului, ele n'ar fi atât de periculoase. Reul stă într'altă parte.

Toți acești oameni vor, ca ideile liberale să'l și hrănească, să le dea de mâncare și de băut.

În momentul, în care cei nevinoșii dintre ei se conving, că nu sunt în stare de-a face nimic, ei devin tot atât de corupți și de fațarnici ca și șefii lor. Atunci fac concluzia următoare: Nu putem face nimic, dar totuși putem rămâne la putere. Ța-

ra păgubește în ori-ce zi, dar noi câștigăm; așa dar, țara ca țara, noi să stăm bine.

La acest punct au ajuns acum partidul liberal.

Mulțimea nesucceselor politice înăuntru și înafară apasă greu asupra lor; situațiunea a devenit mai puternică de cât dânsii, ei sunt zdrobiți de propria lor incapacitate.

Dar pentru moment nu dispoziția mahmuriei morale a liberalilor ne interesează, ci alt-eva. Învățat-a poporul românesc minte destulă pentru a vedea unde duce încrederea în oameni, cari nu știu nimic, nu au nimic și nu trăiesc de cât din amăgirea nației?

Aducați aminte, că noi n'am făgăduit nici odată de cât orânduială și statornicie și seriozitate în afacerile statului. Ori ce am făgădui preste aceasta ar fi o apucătură demagogică. Noi nu putem făgădui de cât o mănuire a puterii Statului, care să asigure o dezvoltare liniștită economică și intelectuală. Nici glorie, nici cucerire, nici reduceri de biruri, nici poduri peste Dunăre, nici drumuri de fier prin Dobrogea, nici canaluri navigabile între Dunăre și Marea Neagră, nici bănci naționale cu milioane de stivici de hârtie, c'un cuvânt nimic din toate acestea nu promitem; ci ordine, legalitate și vrând Dumnezeu mai multă cultura temeinică și generală (nu sporadică) astea lipsesc la noi în țară. Acestea, ce le spunem, nu sunt un program, ci pur și simplu călăuză ori-cărui om cu vedere limpede, care cunoaște de ce avem nevoie mai mult.

Ceeace am dori să se stabilească în convingerea poporului românesc, e că departe de a ne putea juca cu puterile noastre vii și departe de a ne fi permis să le risipim, noi n'avem vr'un prisos de puteri nici chiar pentru întreținerea vieții normale a statului român și că trebuie să fim sgarciți cu puținul, ce l'avem. Convingerea însă, că suntem economicște săraci și ca popor relativ slab, ne va face cruțători cu banul și cu sângele nostru; ne va face să cunoaștem că armata noastră nu există pentru a apăra creștinătatea amenințată, ci pentru a ne apăra pe noi înșine; că veniturile statului nu sunt pentru a hrăni clase numeroase de paraziți, ci pentru a ține în regulă viața statului prin organe serioase și cu știință de carte și în fine, că întreg organismul nostru trebuie simplificat în măsură cu simplele trebuințe ale unui popor sărac.

Citim în 'Românul' dela 24 septembrie un articol, care se începe astfel:

'Ziarele reacționare ne acuză că, cerând a se pune o dată capăt bătăii în oștire, tindem a introduce nedisciplina în armată, ca și când bătăia ar face parte din disciplină, cași când o călcare de lege și de regulamente ar fi un bun mijloc de a introduce disciplina.

'Acuzațiunea este tot atât de nedreaptă și de neleală, pe cât de perfid e scopul aceluia care ni-o fac.'

Incepând astfel articolul său 'Românul' nici nu l'putea încheia decât cu cuvintele:

'Explicațiunile aceste sincere vor fi de ajutor, credem, spre a face pe opozițiune să înțeleagă cât de falsă e situațiunea în care se pune de bună voie, cât de nedemnă, pentru o opozițiune ce se respectă și are conștiința de misiunea ei este lupta ce a întreprins în favoarea înjosirii apărătorului patriei prin bătăie și în favoarea călcării legii.'

Acestea le zice 'Românul.'

Sunt adevăți în țară 'ziare reacționare', cere acuză pe 'Românul' cu oare-care 'scop perfid'; este o 'oposiție', care a întreprins o luptă 'în favoarea înjosirii apărătorului patriei prin bătăie și în favoarea călcării legii.'

Așa zice 'Românul'.

Pentru-ce oare, zicând aceste, 'Românul' nu a citat cuvinte scrise în acele 'ziare reacționare', ori pentru-ce nu ne spune cel puțin — care anume ziar și în care anumit număr a urmărit aceste 'perfid scop'? De asemenea pentru-ce dându-și 'explicațiunile', 'Românul' nu ne spune, care opozițiune și prin care anume procedări a întreprins o luptă 'în favoarea înjosirii apărătorului patriei prin bătăie'?

Pentru-ce? întrebăm.

Pentru că 'Românul' urmărește scopuri mai mult decât perfide.

Fiind vorba de 'reacție' și de opozițiune, trebuie să presupunem, că 'Românul' voiește ca lumea să ne înțeleagă pe noi, care în adevăr am combătut în numărul dela 19 Septembrie al 'Timpului', articolul de la 13 Septembrie al 'Românului', intitulat 'Bătăia în armată.'

Iată ce am zis atunci:

'Cititorii nu trebuie să se lase a fi induși în rătăcire prin intitularea aceluia articol; bătăia în armată, în mintea autorului unui ex-sergent la batalionul I de vânători, nu este decât un pretest, o ocaziune: scopul său bate mai departe. Unde? aceasta o vom arăta-o mai la vale.

'Asemenea și noi nu ne vom ocupa de această chestiune a bătăii,

care, pare-ni se, nu se mai poate controversa pentru veri un rezultat practic. De vreme ce pedeapsa bătăii s'a desființat prin lege, **fle general, fle eliar sergent, nu mai are dreptul de a o întrebunța.** Dacă se înfașează încă cazuri de bătaie, ele sunt condamnabile, din punctul de vedere al legit, și ofițerul de orice grad, care o va fi aplicat, cade sub lovirea legii sau regulamentelor relative".

Noi dar, cari am declarat că nici nu ne vom ocupa de cestiunea bătăii în armată care ne-am rostit că cestiunea nu poate să fie controversată, și cari am zis lămurit și respicat, că nimeni nu are dreptul de a aplica pedeapsa bătăii, noi nu se poate să fim înțeleși, când „Românul” vorbește despre ziarre, cari urmăresc scopuri perfide și despre partide, cari au întreprins o luptă în favoarea injosirii apărătorului patriei prin bătaie. Dară, dacă nu poate să ne înțeleagă pe noi, am dori să știm, pe cine a nume înțeleg „Românul”. Fiind un ziar onest și fiind ca și alții să recunoască onestitatea, trebuie să ne o spuie aceasta.

Nici astădată nu discutăm dar cestiunea bătăii în armată: punem numai în fața țării întregi cestiunea onestității radactorilor de la „Românul”. Această e cestiunea, asupra căreia am dori să ne lămurim.

„Un ordin militar, zicea Napoleon I, nu pretinde o supunere pasivă, de cât atunci când este dat de către un superior care, aflându-se presinte în momentul în care îl dă, poate asculta obiecțiunile și da explicațiunile celui care trebuie să execute acest ordin.”

Este cu puțință, deși nu e probabil, ca Napoleon I să fi fost de această părere, pe când era „le petit Caporal.” Citând deci acest pasaj din „Românul”, noi am adaus cuvintele:

„Ar fi fost mai corect dacă citațiunea era întovărășită și cu arătarea scrierei unde ar putea-o controla cineva. Am fi doritori de a cunoaște, și rugăm pe autorul articolului să binevoiască a îndeplini lacuna.

Precum se vede, am bănuț, dar nu am pus la indoială onestitatea redactorilor de la „Românul”; nici acum nu o punem la indoială; o bănuim însă, și pentru aceea o punem în discuțiune.

Căci, în loc de a fi crezut de cu-

viință să arate sorierea unde l-am putea controla, începe să bănuiască pe alții de „scopuri perfide” și să afirme, că este în țară o opozițiune, care a întreprins o luptă în favoarea injosirii apărătorului patriei prin bătaie și în favoarea călcării de lege.”

Formulăm dar cestiunea precum urmează:

Dacă „Românul” va binevoi să ne arate scrierea, din care a luat pasajul citat, și dacă va spune și dovedi care anume ziar și în care anumit număr a „întreprins o luptă în favoarea injosirii apărătorului patriei prin bătaie, și în favoarea călcării legit”, atunci recunoaștem că este un onest organ de publicitate; iar dacă nu ne va arăta una, ori nu ne va spune și dovedi alta, este și rămâne un organ, ce merită a fi calificat, cum noi îl vom califica în urmă.

DIN AFARĂ

Ziarulul „Ruski-Mir” i se scrie din Rusiuc următoarele asupra progreselor organizației noului principat: După publicarea regulamentelor asupra miliției locale, și asupra instrucției publice, generalul-maior Gresser, cap al departamentului de interne, se ocupă cu cestiunile relative la poliție, inchisori și pașpoarte. Supușii principatului Bulgariei nu vor mai avea nevoie de pașport pentru a merge dintr'un loc în altul; fiecare va putea să se strămute ori-cum și ori-unde va voi. Numai pentru a merge în străinătate călătorii vor avea nevoie de pașport.

Pașporturile se vor elibera pentru șase luni de zile, sau pentru un an; cele d'antăi costă 10, cele lalte 20 de franci. Pentru călătorii cu durată scurtă se va elibera un laissez-passer, care nu va costa de cât un franc, și va fi valabil pentru o săptămână.

Consiliile județene sunt asemenea obiectul atenției guvernului. E o instituție de judecătorie de pace, care în decisiunile ei se va întemeia pe legile locale, codificate de curând. Aceste legi în cea mai mare parte traduse din codul Napoleon, ca și toate regulamentele locale și codul de comerț, a fost în genere excelente și n'a avut alt defect, de cât că nu era aplicate de către autoritățile turcești.

o a treia parte, pentru tine. Sărută pe logodnica ta în locul meu, și făgăduiește-i din parte-mi o păreche de cercei de diamant, vrednici de nevasta unui căpitan de escadron.”

Iată cum la 23 mai 1840, în ziua cea mai frumoasă din lume, se săvârși căsătoria lui Petre Delorge cu domnișoara Elisabeta de Lesperan.

În ajun, d-șoara de la Rochecordean căzu la pat.

— Nu mai e nici o nădejde, zicea ea către una din prietenele ei; o cunosc eu pe Elisabeta... Măcar d'ar bate-o bărbatul său, tot nu ar fi în stare să 'l strice casa.

II

Comandantul Delorge însă nu 'și bătu nevasta. Din ziua căsătoriei lor, gnetară, în toată deplinătatea, fericirea pe care o visau sub umbra copacilor de la Glorière.

De exemplu, comandantul, care s'astepta din zi în zi a fi numit locțiitor de colonel, văzu trecându-i pe dinainte, după cum se zice, doi sau trei comandanți de escadron, cari nu aveau alt merit la înaintare de cât rudenia lor sau cine știe ce protecție.

Apoi, în mai puțin de un an, în po-triva tutulor obiceiurilor și fără a se ști pentru ce, regimentul său fu mutat de doi ori din garnizoană, de la Vendôme la Tarbes, în luna lui septembrie, și d'acolo la Pontivy în luna lui martie următor.

Armata bulgară are acuma o artilerie completă. Aceasta artilerie cuprinde șase baterii cu toate cele trebuitoare. Tunurile sunt un dar al guvernului rusesc, făcut principatului.

Din Rumelia orientală avem o dare de seamă deosebit de ridicolă sub data de 17 Octomvre din Filipopole, publicată în „Courrier d'Orient”. Acolo ni se provestește de manevre model ale armatei bulgarești, de întonarea unei marsilize bulgare. Pentru a caracteriza acest model de manevre spunem numai, că partea cea mai mare a acestor soldați se trouvent encore dans un état d'équipement et d'instruction peu avancé și că ils étaient rangés, sans armes, derrière leurs aînés.

Raportul „Curierul Orientului” admite ast-fel, că ofițerii și sub-ofițerii ac stor trupe sunt în mare parte ruși, un abuz, ce credem, că va înceta îndată ce va începe a a funcționa comisia europeană pentru reorganizarea provinciei.

Prințul Duducov-Korsakov, care s'a compromis de mai multe ori până acuma, a găsit și deastădată ocazia efină de-a elibera un ordin de zi către trupele bulgare, prin care bea în sănătatea împăratului său, liberatorului Bulgarilor etc. Îndealtmintrelea lucrul se mărginește la aceste nevinovate manifestațiuni și nu inspiră niminui grijă și neliniște.

„Norddeutsche Allg. Zeitung” apreciază în termenii următorii scri-soarea papei adresată cardinalului Nina:

Telegraful ni-a adus știrea despre o scrisoare a Papei Leon XIII către cardinalul Nina, care este de o mare însemnătate mai cu seamă în pasajul care atinge relațiunile sfântului scaun cu Germania. Acest document prezintă un caracter curat pacific, de oare ce dă expresiune speranței că pacea va reuși și că nu va fi numai un simplu modus procedendi, ci și o pace completă.

„Nu trebuie, firește, să ne ocupăm aci de cestiunea de a ști cum se speră în Vatican a rezolva contradicțiunea de princip care a creat-o asprimea sa față cu Kulturkampf, pentru a ajunge în fine la scopul nobil, care este o pace adevărată și dăinuitoare.

— Ei! ce ne pasă! zicea veselă doamna Delorge, când vedea pe bărbatul său necăjit de atâtea permutări... Ce ne pasă, de vreme ce ne iubim?

Și altă dată i zicea:

— Eu binecuvintez aceste necazuri, și aș dori să ne vie altele și mai serioase... Suntem prea fericiți!... și asta nu'l lucru firesc... Mie mi-i frică de astă fericire fără schimbare.

Mai ales în întâiele luni al căătoriei sale, d-na Delorge își arăta pe față taina nelămuritelor temerale'i tresătau în suflet:

— Ți-e frică de fericire? Veselia te neliniștește? o întreba bărbatul ei în glumă.

Și cu toate astea nimic mai natural.

Omului îi trebuie adeseaori multă vreme ca să se dedea cu fericirea neașteptată. Nenorociiți până la urma urmelor devin sceptici. Deprinși cu asprile soartei, ei se minunează și n'au încredere față cu cel mai mic noroc. În viața lor au întâlnit atâtea și atâtea decepții amare, în cât nu mai cutează să adoarmă în siguranță, de teamă a nu avea o grozavă deșteptare.

Biata Elisabeta de Lesperan suferise așa de mult, că fericita doamnă Delorge nu putea crede că norocul ei ar fi aieve.

Adesea, când era singură, își compara situația trecută cu cea de față, și la amintirea atâtor lipsuri pe cari le răbdase, și atâtor umiliri pe cari le suferise, simțea că pieptul i se îneca de suspine și o podideau lăcrămile.

„Ceea ce se gândește în Prusia asupra condițiunilor unei asemenea păci, principiile imperial a exprimat-o neted în scrisoarea sa către Papă. Dar dacă cu toată aceasta pourparlerurile de la Kissingen au fost cu puțință, și dacă îndată după aceste pourparleruri, sfântul părinte persistă în a crede în pa e, se poate spera că de o parte ca și de cea laltă s'a căutat o stare de lucruri, în care statul și biserica să poată trăi fără conflict lângă olaltă.

„Noi admitem bucuros că o asemenea înțelegere obținută pe tărîmul faptelor așa cum sunt, ar fi pentru mulțumirea amânduror părților, și noi primim bucuros asigurarea capului suprem al bisericii catolice, care zice că dacă se va stabili odată înțelegerea, se va schimba atitudinea populațiunii catolice față cu guvernul.”

Incheiând „Nordd. Allg. Zeit.” zice:

„Ori cât de însemnată ar fi dar scrisoarea Papei, ea nu va câștiga o adevărată valoare de cât prin rezultatele practice de cari, după cum sperăm, va fi urmată.”

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Sedința din 25 Septembrie 1878.

Președintele d-lui președinte G. Vernescu. D. V. Urechii. Avem la ordinea zilei cestiunea Basarabiei?

D. Farculescu. Cer cuvântul în cestiune de regulament.

D. președinte. Regulamentul având precădere, aveți cuvântul.

D. Farculescu. D-lor deputați, știți că alaltă-eri ne am separat din ședința secretă fără a lua nici o decisiune; prin urmare, după regulament, și chiar după Constituțiune, nu putem urma astăzi de cât tot în ședința secretă.

D. președinte. Biroul mă informează că pentru azi s'a anunțat ședința publică.

D. N. Farculescu. Dați-mi voe, d-lor, să vorbesc, și vă rog să lăsați obiceiul de a intrerumpe, căci perdem mai mult timp cu această sistemă. Voiesc să vorbesc în cestiune de regulament și puțin mă importă ce s'a anunțat și ce s'a așpt la birou. Constituțiunea sună astfel: când Camera se declară în ședința secretă, trebuie ca tot în acea ședința secretă, să se ia decisiunea dacă discuțiunea asupra cestiunii care a făcut obiectul ședinței secrete, trebuie să urmeze și în ședința publică. Acea decisiune nu s'a luat, și fac apel la memoria d-voastră să spunăți dacă nu este așa. Prin urmare, de oarece nu s'a luat nici o decisiune, ori-ce publicațiune s'a așpt enulă și neavenită pentru Cameră. Urmează dară ca noi să continuăm

De mai multe ori bărbatul său dând peste dânsa astfel, foarte speriat și mișcat, o întreba:

— Doamne sînta! Ce-al? ce-al pățit? Ea însă se ridică degrabă zimbînd, și sărîndu-i de git, i răspundea:

— N'am nimica, zău nimic; te inbec.

Cu încetul cu încetul însă, această sensibilitate exajerată se stinse, nervii săi se liniștiră, trecutul uricios pieri întunecat de ceața uitării, și ea se intrămă în fericirea ei.

Ca femeie, ea își ținea toate făgăduiele de față, realizând cu o simplitate atîngătoare modelul desăvârșit al nevastii omului de acțiune.

Astfel dar, Elisabeta d'abia se arătă la regiment și superioritatea ei fu recunoscută până și de nevasta colonelului, care nu prea pîcăntia prin modestie.

Nici un glas nu se ridică, nu spre a o critica, dar nici chiar pentru a discuta măcar.

În adevăr minune! pentru că un regiment nu'i altceva decât un orașel întreg care se strămută din loc în loc cu clopotnița'i cu tot, adică cu steagul. Și orașele de felul acesta sunt pline de intrigă și de guri rele, cari duc din loc în loc, împreună cu calabalical ofițerilor, pasiuni, interese, necazuri, poftă, rivalități de femei, cari, căsătorite din dragoste cu cutare, devin vrăjmașeli cutărora.

Erau patru luni de când regimentul se afla în garnizoană la Pontivy, când, spre

astăzi tot în ședința secretă, ca o măsură trebnă să luăm, să vedem cestiunea ce am tratat în ședința publică. Astfel este regulat și astfel să se facă, conform Constituțiunii, veți procede altfel, eu mă voi în majorității, ca totdanna, și chiar așpt care ziceți că există, dară părea este și va fi că atunci nu ați procedat.

D. președinte. Dați-mi voe, d-lor, da o mică explicațiune onor. d-lor; piazent; iată ce zice acel articol de regulament, identic cu cel din Constituțiune:

„Art. 20. Sedințele Adunării sunt publice.”

„Cu toate acestea, Adunarea poate mează în comitet secret, după cererea ședinței sale a zece membri, aprobată de Adunare.”

„Ea decide prin majoritate dacă discuțiunea trebuie rederchisă public asupra aceluiasi obiect.”

Așa dar, dacă Camera n'a hotărât încă la discuțiunea care a avut loc în ședința secretă, să se continue a doua ședința publică, astăzi nu putem avea ședința publică asupra acelui obiect, decât Constituțiunea și regulamentul ce odată ce Camera e constituită în ședința secretă, ea trebuie să hotărăască cu majoritate dacă n' dăna zi poate continua ședința publică discuțiunea asupra aceluiasi obiect.

Vă întreb dară: hotărât-ați alaltă-eri ședința secretă că astăzi să se continue discuțiunea în ședința publică asupra aceluiasi obiect?

Voc. Nn, nu s'a hotărât.

D. președinte. Dacă nu s'a hotărât tunc nu putem avea astăzi de cât ședința secretă, în care veți hotărâți vom face pe viitor.

D. P. Grădișteanu propune Adunării să bine-voiască a otări să reia astăzi ședința publică discuțiunea asupra aceluiasi tratat în ședința secretă.

D. A. Holban spune că nu s'a discutat în ședința secretă materia care era în discuție înainte și nu s'a hotărât dacă a doua ședința publică asupra cestiunii care a făcut obiectul ședinței secrete, dar care cestiune nu s'a discutat în ședința secretă. Așpt d. Grădișteanu vine să zică că cea ce a zis în ședința secretă să zicem în ședința publică. Apoi, dacă propunerea de ședința secretă avea un scop practic, noi trebuie să căutăm a'l atinge. Ei bine, în ședința secretă de alaltă-eri nu s'a zis nimic din ceea ce trebuia să se zică în ședința secretă.

D. D. Giani. În ședința secretă se decide dacă materia acolo dezbătută, se duce sau nu în ședința publică, și acest lucru nu s'a făcut alaltăieri.

D. președinte. D-lor, înainte de a lua cuvântul d-lor deputați cari voiesc a vorbi în cestiunea aceasta, aș voi mai întâi să-mi fac datoria mea de președinte al Camerei. Sunt diferite moduri după care proiectele de legi și propunerile se a-

marea bucurie a bărbatului său, doamna Delorge dete naștere unui băiețel.

De multă vreme numele mititelului se sese ales și hotărât fără doar să poată

Nici capul de escadron nici nevasta lui nu uitaseră câte datorii de recunoștință aveau către baronul de Glorière, și se lătariseră ca pe final lor, dacă vor avea vreunul, să'l boteze Raymond.

Cu această ocazie, bătrânul colector venit la Pontivy, ca naș, unde stete aproape o lună de zile, pentru ca descoperise în preajmă o adevărată mină de curiozități.

El adusesse știri de la domnișoara de Rochecordeau.

Rentăcioasa bătrână nu mai voise decât nici un preț să'l mai vază, căci după ce zicea, n'aven să'i ierte niciodată că a se mîgîit într'un chip așa de josorît pe un poată-sa, și a dat mâna de ajutor unei căsătorii așa de grozav nepotrivite.

Bătrâna din zi în zi devenea și mai cucernică, schimba de două ori pe săptămână slujnica, și era foarte țapănă.

—Să vedeți, zicea baronul, scorpia ce are să ne îngroape pe toți!

În ziua plecării sale, baronul fu foarte mișcat; amănase acea zi pe deosebite pretexte până atunci, și când fa să se urcă în trăsură, puse pe comandant și pe nevasta lui să i jure că au să vie odată pe an măcar să stea câte cinsprezece zile la Glorière.

—Dacă nu veniți pentru voi să veniți

FOILETONUL „TIMPULUI”

PESTE CAP

de EMILE GABORIEAU

PARTEA A DOA

Generalul Delorge

(urmare)

Tatăl său, după cincez de ani de lucru și de economii, stăpînea lângă Poitiers o mică moșie, anume Mouligneaux, pe care o arenda cu patru sute de scude pe an, și care prețuia vreo paizeci de mii de franci. Prin urmare scrisese tatălui său:

„Iubesc pe o tînără orfană și săracă, și aș fi fericit s'o pot lua în căsătorie. Greutatea cea mare e că n'are zestrea cerută de reglementele militare, adică 20,000 franci. Ai consimți să i le recunoști, și să i dai pentru suma aceasta o ipotecă pe moșia Mouligneaux? Aceasta, înțelegi, că nu ar fi alta decît o formalitate numai, care nu ar micșora nici cu un ban micul tău venit.”

La această scrisoare, tatăl răspunse tot așa de scurt:

„Ce tot zîmi cănti tu cu formalitatea cea? Moșia nu e a te, dacă e a mea? Pă eu ea ce poștești. Și apoi, aș că venitul meu nu i așa de mic pe cât zici tu, pentru că pe fiice an pun la păstrare

nerii. Această chestiune de care s'au ocupat numai de chestiunea Basarabiei, cu voturi aproape unanime, nu mai au azi dreptul a face aceasta.

Ar putea greși și această Adunare să o parte din ea, când dintr'un avânt al inimii ar zice: Nu dăm Basarabia...

D. T. Bagdat. N'o dăm.

D. V. A. Urechiă. Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdat, dacă nu aș asculta și de minte.

Însă nu, d-lor; nu e vorba de rezistență; nu e vorba de a muri apărând ceea ce am crede că este independența și integritatea teritoriului nostru; ci tot lucrul se reduce la aceea că nu se cade noi, Camera aceasta, și o Constituanta să ducă, cum zisei, la rugă victimă nenorocită.

Eu, d-lor, las cui va plăcea să'i tocească mintea, talmăcească și rastălmăcească textele de legi ca să ajungă la concluziunea pe care eu o combat și'mi voi aduce numai aminte că în Constituțiune nu v'ed introdus nici un articol care să îndreptățască această întortochiare de texte până acolo, încât să se zică că noi nu suntem competenți în chestiunea de față.

Eu, reprezentante al unui colegiu din Basarabia, ca reprezentant al colegiului III al vechiului și românescului Smail, mă simt dator a mă închina necesității, însă nu negreșii precum faceți d-voastră, ci protestând din adevărat inimii!

Îmăsați-mă a spune încă odată că pământul Basarabiei nu a fost nicădată pământ al imperiului răsărit decît în urma altei închitări făcute la 1812. Lasați-mă să mai protestez încă odată contra aserțiunilor diplomaților că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor.

(Va urma.)

Vocea Covurluiului, se grăbește a comunica lectorilor o informațiune ce primește și care ne atinge mai direct. Se spune că ieri luni 24, c. Rușii ar fi hotărît a lua definitiv în stăpânire Basarabia, ca comisiunea de delimitare este sosită pentru acest scop, și mai toate orașele au deja personalul care va începe pe dată a lua direcțiunea administrațiunii publice.

După alte versiuni se zice că la 1 Octombrie se va lua Basarabia.

Al doilea fapt ce interesează economia Statului nostru este comunicațiunea oficială ce o aduce ziarul bulgăresc *Marița* de la Filipopole, că după dispozițiunile guvernului general a Bulgariei, taxa de import a sării în Bulgaria s'a redus de la 37 % la 8 %, ear pentru vite s'a suprimat ori-ce taxă. Asemene pentru toate produsele ce se vor exporta din Bulgaria în România sau Serbia s'au pus o taxă numai de 10 %.

Prin reducerea taxei asupra sării s'a deschis comerțul nostru de sare nu însemnat de bușeu în Bulgaria. Cât despre comerțul vitelor, nu numai că nu vom fi în stare a vinde nimic în Bulgaria, ci din contra din cauza rechizițiunilor și a colosalului flagel de *epizotie*, suntem în pericol a nu ne putea face exploatațiunea agricolă, și de sigur a căuta aiure o rasă de vite, boi sau cai, pentru a ne repara nenorocirea în care suntem căzuți.

nerii. Această chestiune de care s'au ocupat numai de chestiunea Basarabiei, cu voturi aproape unanime, nu mai au azi dreptul a face aceasta.

Ar putea greși și această Adunare să o parte din ea, când dintr'un avânt al inimii ar zice: Nu dăm Basarabia...

D. T. Bagdat. N'o dăm.

D. V. A. Urechiă. Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdat, dacă nu aș asculta și de minte.

Însă nu, d-lor; nu e vorba de rezistență; nu e vorba de a muri apărând ceea ce am crede că este independența și integritatea teritoriului nostru; ci tot lucrul se reduce la aceea că nu se cade noi, Camera aceasta, și o Constituanta să ducă, cum zisei, la rugă victimă nenorocită.

Eu, d-lor, las cui va plăcea să'i tocească mintea, talmăcească și rastălmăcească textele de legi ca să ajungă la concluziunea pe care eu o combat și'mi voi aduce numai aminte că în Constituțiune nu v'ed introdus nici un articol care să îndreptățască această întortochiare de texte până acolo, încât să se zică că noi nu suntem competenți în chestiunea de față.

Eu, reprezentante al unui colegiu din Basarabia, ca reprezentant al colegiului III al vechiului și românescului Smail, mă simt dator a mă închina necesității, însă nu negreșii precum faceți d-voastră, ci protestând din adevărat inimii!

Îmăsați-mă a spune încă odată că pământul Basarabiei nu a fost nicădată pământ al imperiului răsărit decît în urma altei închitări făcute la 1812. Lasați-mă să mai protestez încă odată contra aserțiunilor diplomaților că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor.

(Va urma.)

Vocea Covurluiului, se grăbește a comunica lectorilor o informațiune ce primește și care ne atinge mai direct. Se spune că ieri luni 24, c. Rușii ar fi hotărît a lua definitiv în stăpânire Basarabia, ca comisiunea de delimitare este sosită pentru acest scop, și mai toate orașele au deja personalul care va începe pe dată a lua direcțiunea administrațiunii publice.

După alte versiuni se zice că la 1 Octombrie se va lua Basarabia.

Al doilea fapt ce interesează economia Statului nostru este comunicațiunea oficială ce o aduce ziarul bulgăresc *Marița* de la Filipopole, că după dispozițiunile guvernului general a Bulgariei, taxa de import a sării în Bulgaria s'a redus de la 37 % la 8 %, ear pentru vite s'a suprimat ori-ce taxă. Asemene pentru toate produsele ce se vor exporta din Bulgaria în România sau Serbia s'au pus o taxă numai de 10 %.

Prin reducerea taxei asupra sării s'a deschis comerțul nostru de sare nu însemnat de bușeu în Bulgaria. Cât despre comerțul vitelor, nu numai că nu vom fi în stare a vinde nimic în Bulgaria, ci din contra din cauza rechizițiunilor și a colosalului flagel de *epizotie*, suntem în pericol a nu ne putea face exploatațiunea agricolă, și de sigur a căuta aiure o rasă de vite, boi sau cai, pentru a ne repara nenorocirea în care suntem căzuți.

nerii. Această chestiune de care s'au ocupat numai de chestiunea Basarabiei, cu voturi aproape unanime, nu mai au azi dreptul a face aceasta.

Ar putea greși și această Adunare să o parte din ea, când dintr'un avânt al inimii ar zice: Nu dăm Basarabia...

D. T. Bagdat. N'o dăm.

D. V. A. Urechiă. Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdat, dacă nu aș asculta și de minte.

Însă nu, d-lor; nu e vorba de rezistență; nu e vorba de a muri apărând ceea ce am crede că este independența și integritatea teritoriului nostru; ci tot lucrul se reduce la aceea că nu se cade noi, Camera aceasta, și o Constituanta să ducă, cum zisei, la rugă victimă nenorocită.

Eu, d-lor, las cui va plăcea să'i tocească mintea, talmăcească și rastălmăcească textele de legi ca să ajungă la concluziunea pe care eu o combat și'mi voi aduce numai aminte că în Constituțiune nu v'ed introdus nici un articol care să îndreptățască această întortochiare de texte până acolo, încât să se zică că noi nu suntem competenți în chestiunea de față.

Eu, reprezentante al unui colegiu din Basarabia, ca reprezentant al colegiului III al vechiului și românescului Smail, mă simt dator a mă închina necesității, însă nu negreșii precum faceți d-voastră, ci protestând din adevărat inimii!

Îmăsați-mă a spune încă odată că pământul Basarabiei nu a fost nicădată pământ al imperiului răsărit decît în urma altei închitări făcute la 1812. Lasați-mă să mai protestez încă odată contra aserțiunilor diplomaților că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor.

(Va urma.)

Vocea Covurluiului, se grăbește a comunica lectorilor o informațiune ce primește și care ne atinge mai direct. Se spune că ieri luni 24, c. Rușii ar fi hotărît a lua definitiv în stăpânire Basarabia, ca comisiunea de delimitare este sosită pentru acest scop, și mai toate orașele au deja personalul care va începe pe dată a lua direcțiunea administrațiunii publice.

După alte versiuni se zice că la 1 Octombrie se va lua Basarabia.

Al doilea fapt ce interesează economia Statului nostru este comunicațiunea oficială ce o aduce ziarul bulgăresc *Marița* de la Filipopole, că după dispozițiunile guvernului general a Bulgariei, taxa de import a sării în Bulgaria s'a redus de la 37 % la 8 %, ear pentru vite s'a suprimat ori-ce taxă. Asemene pentru toate produsele ce se vor exporta din Bulgaria în România sau Serbia s'au pus o taxă numai de 10 %.

Prin reducerea taxei asupra sării s'a deschis comerțul nostru de sare nu însemnat de bușeu în Bulgaria. Cât despre comerțul vitelor, nu numai că nu vom fi în stare a vinde nimic în Bulgaria, ci din contra din cauza rechizițiunilor și a colosalului flagel de *epizotie*, suntem în pericol a nu ne putea face exploatațiunea agricolă, și de sigur a căuta aiure o rasă de vite, boi sau cai, pentru a ne repara nenorocirea în care suntem căzuți.

nerii. Această chestiune de care s'au ocupat numai de chestiunea Basarabiei, cu voturi aproape unanime, nu mai au azi dreptul a face aceasta.

Ar putea greși și această Adunare să o parte din ea, când dintr'un avânt al inimii ar zice: Nu dăm Basarabia...

D. T. Bagdat. N'o dăm.

D. V. A. Urechiă. Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdat, dacă nu aș asculta și de minte.

Însă nu, d-lor; nu e vorba de rezistență; nu e vorba de a muri apărând ceea ce am crede că este independența și integritatea teritoriului nostru; ci tot lucrul se reduce la aceea că nu se cade noi, Camera aceasta, și o Constituanta să ducă, cum zisei, la rugă victimă nenorocită.

Eu, d-lor, las cui va plăcea să'i tocească mintea, talmăcească și rastălmăcească textele de legi ca să ajungă la concluziunea pe care eu o combat și'mi voi aduce numai aminte că în Constituțiune nu v'ed introdus nici un articol care să îndreptățască această întortochiare de texte până acolo, încât să se zică că noi nu suntem competenți în chestiunea de față.

Eu, reprezentante al unui colegiu din Basarabia, ca reprezentant al colegiului III al vechiului și românescului Smail, mă simt dator a mă închina necesității, însă nu negreșii precum faceți d-voastră, ci protestând din adevărat inimii!

Îmăsați-mă a spune încă odată că pământul Basarabiei nu a fost nicădată pământ al imperiului răsărit decît în urma altei închitări făcute la 1812. Lasați-mă să mai protestez încă odată contra aserțiunilor diplomaților că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor.

(Va urma.)

Vocea Covurluiului, se grăbește a comunica lectorilor o informațiune ce primește și care ne atinge mai direct. Se spune că ieri luni 24, c. Rușii ar fi hotărît a lua definitiv în stăpânire Basarabia, ca comisiunea de delimitare este sosită pentru acest scop, și mai toate orașele au deja personalul care va începe pe dată a lua direcțiunea administrațiunii publice.

După alte versiuni se zice că la 1 Octombrie se va lua Basarabia.

Al doilea fapt ce interesează economia Statului nostru este comunicațiunea oficială ce o aduce ziarul bulgăresc *Marița* de la Filipopole, că după dispozițiunile guvernului general a Bulgariei, taxa de import a sării în Bulgaria s'a redus de la 37 % la 8 %, ear pentru vite s'a suprimat ori-ce taxă. Asemene pentru toate produsele ce se vor exporta din Bulgaria în România sau Serbia s'au pus o taxă numai de 10 %.

Prin reducerea taxei asupra sării s'a deschis comerțul nostru de sare nu însemnat de bușeu în Bulgaria. Cât despre comerțul vitelor, nu numai că nu vom fi în stare a vinde nimic în Bulgaria, ci din contra din cauza rechizițiunilor și a colosalului flagel de *epizotie*, suntem în pericol a nu ne putea face exploatațiunea agricolă, și de sigur a căuta aiure o rasă de vite, boi sau cai, pentru a ne repara nenorocirea în care suntem căzuți.

nerii. Această chestiune de care s'au ocupat numai de chestiunea Basarabiei, cu voturi aproape unanime, nu mai au azi dreptul a face aceasta.

Ar putea greși și această Adunare să o parte din ea, când dintr'un avânt al inimii ar zice: Nu dăm Basarabia...

D. T. Bagdat. N'o dăm.

D. V. A. Urechiă. Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdat, dacă nu aș asculta și de minte.

Însă nu, d-lor; nu e vorba de rezistență; nu e vorba de a muri apărând ceea ce am crede că este independența și integritatea teritoriului nostru; ci tot lucrul se reduce la aceea că nu se cade noi, Camera aceasta, și o Constituanta să ducă, cum zisei, la rugă victimă nenorocită.

Eu, d-lor, las cui va plăcea să'i tocească mintea, talmăcească și rastălmăcească textele de legi ca să ajungă la concluziunea pe care eu o combat și'mi voi aduce numai aminte că în Constituțiune nu v'ed introdus nici un articol care să îndreptățască această întortochiare de texte până acolo, încât să se zică că noi nu suntem competenți în chestiunea de față.

Eu, reprezentante al unui colegiu din Basarabia, ca reprezentant al colegiului III al vechiului și românescului Smail, mă simt dator a mă închina necesității, însă nu negreșii precum faceți d-voastră, ci protestând din adevărat inimii!

Îmăsați-mă a spune încă odată că pământul Basarabiei nu a fost nicădată pământ al imperiului răsărit decît în urma altei închitări făcute la 1812. Lasați-mă să mai protestez încă odată contra aserțiunilor diplomaților că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor.

(Va urma.)

Vocea Covurluiului, se grăbește a comunica lectorilor o informațiune ce primește și care ne atinge mai direct. Se spune că ieri luni 24, c. Rușii ar fi hotărît a lua definitiv în stăpânire Basarabia, ca comisiunea de delimitare este sosită pentru acest scop, și mai toate orașele au deja personalul care va începe pe dată a lua direcțiunea administrațiunii publice.

După alte versiuni se zice că la 1 Octombrie se va lua Basarabia.

Al doilea fapt ce interesează economia Statului nostru este comunicațiunea oficială ce o aduce ziarul bulgăresc *Marița* de la Filipopole, că după dispozițiunile guvernului general a Bulgariei, taxa de import a sării în Bulgaria s'a redus de la 37 % la 8 %, ear pentru vite s'a suprimat ori-ce taxă. Asemene pentru toate produsele ce se vor exporta din Bulgaria în România sau Serbia s'au pus o taxă numai de 10 %.

Prin reducerea taxei asupra sării s'a deschis comerțul nostru de sare nu însemnat de bușeu în Bulgaria. Cât despre comerțul vitelor, nu numai că nu vom fi în stare a vinde nimic în Bulgaria, ci din contra din cauza rechizițiunilor și a colosalului flagel de *epizotie*, suntem în pericol a nu ne putea face exploatațiunea agricolă, și de sigur a căuta aiure o rasă de vite, boi sau cai, pentru a ne repara nenorocirea în care suntem căzuți.

nerii. Această chestiune de care s'au ocupat numai de chestiunea Basarabiei, cu voturi aproape unanime, nu mai au azi dreptul a face aceasta.

Ar putea greși și această Adunare să o parte din ea, când dintr'un avânt al inimii ar zice: Nu dăm Basarabia...

D. T. Bagdat. N'o dăm.

D. V. A. Urechiă. Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdat, dacă nu aș asculta și de minte.

Însă nu, d-lor; nu e vorba de rezistență; nu e vorba de a muri apărând ceea ce am crede că este independența și integritatea teritoriului nostru; ci tot lucrul se reduce la aceea că nu se cade noi, Camera aceasta, și o Constituanta să ducă, cum zisei, la rugă victimă nenorocită.

Eu, d-lor, las cui va plăcea să'i tocească mintea, talmăcească și rastălmăcească textele de legi ca să ajungă la concluziunea pe care eu o combat și'mi voi aduce numai aminte că în Constituțiune nu v'ed introdus nici un articol care să îndreptățască această întortochiare de texte până acolo, încât să se zică că noi nu suntem competenți în chestiunea de față.

Eu, reprezentante al unui colegiu din Basarabia, ca reprezentant al colegiului III al vechiului și românescului Smail, mă simt dator a mă închina necesității, însă nu negreșii precum faceți d-voastră, ci protestând din adevărat inimii!

Îmăsați-mă a spune încă odată că pământul Basarabiei nu a fost nicădată pământ al imperiului răsărit decît în urma altei închitări făcute la 1812. Lasați-mă să mai protestez încă odată contra aserțiunilor diplomaților că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor.

(Va urma.)

Vocea Covurluiului, se grăbește a comunica lectorilor o informațiune ce primește și care ne atinge mai direct. Se spune că ieri luni 24, c. Rușii ar fi hotărît a lua definitiv în stăpânire Basarabia, ca comisiunea de delimitare este sosită pentru acest scop, și mai toate orașele au deja personalul care va începe pe dată a lua direcțiunea administrațiunii publice.

După alte versiuni se zice că la 1 Octombrie se va lua Basarabia.

Al doilea fapt ce interesează economia Statului nostru este comunicațiunea oficială ce o aduce ziarul bulgăresc *Marița* de la Filipopole, că după dispozițiunile guvernului general a Bulgariei, taxa de import a sării în Bulgaria s'a redus de la 37 % la 8 %, ear pentru vite s'a suprimat ori-ce taxă. Asemene pentru toate produsele ce se vor exporta din Bulgaria în România sau Serbia s'au pus o taxă numai de 10 %.

Prin reducerea taxei asupra sării s'a deschis comerțul nostru de sare nu însemnat de bușeu în Bulgaria. Cât despre comerțul vitelor, nu numai că nu vom fi în stare a vinde nimic în Bulgaria, ci din contra din cauza rechizițiunilor și a colosalului flagel de *epizotie*, suntem în pericol a nu ne putea face exploatațiunea agricolă, și de sigur a căuta aiure o rasă de vite, boi sau cai, pentru a ne repara nenorocirea în care suntem căzuți.

CRONICA

Duminică 24 Septembrie 1878, Măria Sa Domnitorul, însoțit de d. ministru de reșel general de divizie Cernat, de d. prefect al districtului Ilfov și adjutantul de serviciu, a plecat din Cotroceni, la orele 8 de dimineață, pentru a merge la comuna Fundeni-Mitreni, proprietate a statului din districtul Ilfov, plasa Ottenița, ca să inaugureze punerea în posesiune a însușărilor ce s'au improprietăre conform art. 5 și 6 din legea nr. 114. — La orele 10 a jurgend la hanul Michail-Viteazul, M. S. Domnitorul a fost întâmpinat de sup-prefectul de proprietarii din preajmă și de un mare număr de locitori, unde luând dejunul, după o jumătate de oră s'au pornit, și la orele 12 au ajuns la comuna Fundeni-Mitreni, unde se rădicase pe locul pieței unei comune un cort de verdețuri decorat cu drapelul tricolor. Aici în mijlocul unui număr de peste 800 de suteni ce se adunase, precum și de mai multe persoane din București și Ottenița, M. S. Domnitorul a fost primit de d-nii administratori ai domeniilor, dd. Al Lupașcu, Ștefan Sihleanu și d. Teodorescu, de

tertip de casare. La rândul nostru o recomandăm baronului bucureștean.

(Ind. Rom.)

AHAM că în curând va ieși de sub tipar și se va găsi la librării pe preț de leu 1. 50 b:

„Soll“ și „Haben“ sau Cestiunea Ovreilor în România, Studiu politic și social de Ion Slavici.

DIVERSE

După cum în deobște se știe, urzicile, deși lăuate în grija naturii, răngăsc pretutindenea și se împacă cu ori ce soiuri de pământ, trăndos sau petros, uscat sau umed. Firește că urzicile produc recolte mult mai mari, cultivate fiind în adins, asemenea altor plante de nutreț. În primăvară, când celelalte nutrețuri sunt pe gata, urzicile sunt cele dintâi plante verzi cari date vitelor în amestec cu pleavă sau paie tăiate mărunt, sporesc producțiunea laptelui și creșterea vitelor tinere. Aceste foloase sunt de ajuns pentru a recomanda cultura urzicilor, care ne pune în stare a trage profit chiar și din pământurile ce total nepotrivite pentru alte plante.

În expunerile ce urmează vom împărtăși pe scurt, ce este de făcut, voină a cultiva urzici în pământurile, în cari celelalte plante nu vor să reușească.

Înainte de toate se ară pământul odată sau de două ori, apoi se grăpă și se seamănă toamna cu sēmănta adunată prin Septembrie. Îngroparea sēmăntei se îndeplinește cu o grăpă ngoră de marciul. De cumva petriile s'au poziția costigă a terenului nu ar îngădui umblarea cu plugul, atunci ne putem ajuta cu sapa de mână.

Prăsierea se mai poate face așa, că s'adim urzicile cu rădăcină cu tot. Spre acest sfârșit desgroșăm tropinile pe la începutul lui Octombrie și le desbinăm în atâtea bucăți câte plante. Urmează sădirea în nește brezde trase cu sapa la o adâncime de numai 12 centimetri: rădăcinile se îngură dealungul brezelor și se acoper cu țărână, care se calcă bărbătește. Urzicile sădite înaintea repede, încât deja în anul următoriu se pot cosi odată sau de două ori, ear dela al treilea an încoace de câte trei ori chiar, în vreme ce urzicile prăsite din sãmăntă arareori dau recoltă prin al doilea an.

Urzicile odată sãmăntate sau sădite se înmulțesc de sine, așa că sãmăntatul resp. săditul mai departe este de prisos, lăsând cel mult icel coala câte-va plante cu sãmăntă, pe care să o imprăstie vântulă Munca și cheltuieli puține, recolte bogate și putința de a trage folos din fie-care petec de pământ, sânt avantajurile împreunate cu cultura urzicilor.

Pe la începutul lui Iunie urzicile se cosească întâia dată, prin Iulie a doua oară și pe la sfârșitul lui August a treia oară. Ele se dau vitelor în stare verde sau se nese și se făc fân. În condiții găt de căt priincioase, recolta anuală de pe un jugăse se oră la 50—60 măji nutreț.

Abstrăgând de la oi, vitele mănăcă urzicile foarte buncor. Porcii hrăniți cu urzici tăiate mărunt și presărate cu țărițe etc. se ingrașe repede, vacile dau lapte mult și foarte gustos. Urzicile ferte măruntite sunt un nutreț excelent pentru găscă, rațe și găini. Urzicile tinere servesc chiar și la hrana oamenilor.

(Calend. bun. econ. peu an, 1879)°.

BIBLIOGRAFIE

G. Slon. — *Operile principelui Contemir*, tipărite de societatea academică, tomul V. Partea I, evenimentele Cantacuzenilor și Brâncovenilor. Partea II, Divanul, însoțite de un glosariu. Prețul 3 l. n.

C. S. Stoicescu și D. St. Căll, nescu, profesori licențiați în litere și filosofie, *Manual de sintaxa română*, pentru școlile secundare, edițiunea a doua.

D. Mirescu. — *Aritmetică* cu mică deprinderi de raționament cuprinzând peste 1000 exerciții de calcul și probleme rezolvate și enunțate, pentru uzul claselor primare și I-a secundară. Un vol. în 80 de 163 pag. Prețul 1 l. și 50 b

Dr. Barbu Constantinescu — *Limba și literatura țigănilor din România*.

G. G. Mettani. — *Studie constituționale*.

TEATRUL ITALIAN
 Mercuri la 27 Septembrie 1878
 DESCHIDERA STAGIUNII
LA SONAMBULA
 Melodramă în 3 acte, muzica de
 V. BELLINI.

SIROP și PASTA ale Dr ZED cu baza
 de Codeina, și Tolu contra bronchi-
 telor, guturaturilor Irritațiilor
 de pept, tusei, magareti,
 Calarhietor, insomnie-
 tor, etc.

Depozit în București la D-nii Ovesca, Risndörfer,
 Brusă, Schmettau, Dimbovici, Zurner.

Doctor Bernfeld locuiește Strada Lute-
 rană No. 7, vis-à-vis de
 biserica Calvină.

Medul întrebuințării este alăturat și în limba română

H. P.

N'am găsit nici o scrisoare și iniua mea
 este adrebită. Vă rog scrieți-mi și, pose-
 dând numai câte-va linii din mână D-vos-
 tre, voi fi omul cel mai fericit. — Ieri
 v'am acceptat în qadar ore întregi.—Vă
 rog încă odată, onorați-mă cu o scrisoare.
 (796—1)

C. N. STEFANESCU SAVINY
 ARCHITECT
ELEV MEDALIA
 AL
SCHOOL DE BELLE ARTE DIN PARIS
 Membru al Societății centrale de arhitecti din
 Paris și Bruxelles, etc.

Anunță că a deschis un atelier de arhitecti
 sub direcțiunea sa.

Doritorii de a face construcțiuni și a com-
 anda planuri, sunt rugați a se adresa
 Strada Cometului No. 56, în dosul St.
 Visarion, sau la administrațiunea aceluia
 țiar.

Au eșit de sub foto-litografie esacta hartă
 a ținutului Dobrogei și Distoriorului (moșie
 veche a românilor.) prelucrată după accea
 cu care s'au servit d-nii Ambasadorii al in-
 altelor puteri la Congresul de la Berlin
 arătându-se pe dânsa foarte exact oragele și
 cetățile, porturile Mării Negre și ale Dan-
 rei. Insula șerpilor, Delta Dunărei totă cu
 ostrăvele ei, pădurile, bălțile, dramurile de
 comunicație, calea ferată, Cernavoda-Chin-
 tenco, și peste acasta ilustrată cu marca
 României și a lui Mircea cel bătrân de-
 potul Dobrogei și domn al României 1382,
 asemenea s'au aștras pe hartă și o pagină
 a titlurilor lui Mircea pe când stăpânea
 acel bogat ținut. Doritorii de a poseda
 harta va cere de la mine ori-câte esemplare
 vor dori trimițând în marel postale sau
 timbre, prețul de câte doi lei noi esemplar.
 Calea Văcăresc No. 151. București. L-Colo-
 nel D. Papazoglu editor. — din care a 4-a
 parte se va da pentru ajutorul familiilor
 orfane ale morților soldați pe câmpul de
 luptă precum s'au dat până acum și din
 alte edițiuni suma de 4783 lei noi în de-
 curs de 10 luni de zile. Și le vor primi fără
 plată de transport. L-Colonel, D. Papazoglu.

Am onoare a anunța onor. Public, că am
 deschis acum o

Magasie de tapete

Mă voi sili a putea oferi în tot-d'a-una
 mare asortment de TAPETE și fac cunoscut
 că chiar de acum sunt foarte bine asortat.

Cu toată stima
H. HONICH
 (793—10) Strada Stirbey-Vodă No. 3.

VENDARE

Sub-seu natal în calitate de procurator al
 d-nii Gastner din Pesta, fac cunoscut că în
 ziua de 1 Septembrie a.c. pe la ora 11 a.m.
 voi vinde prin licitație în Suburbia Mântu-
 leasa Strada Mântuleasa No. 17 în curtea
 D-nii I. Langos; 17 diferite trăsuri foarte
 elegante sistemul cel mai nou și din fa-
 bricele cele mai renumite, doi cai de leuc
 16 1/2 pumni, sunt în etate de 5 ani, la pâr
 murgii, șele englezești, hanouri, mobile și
 altele, nedisfăcându-se la 1 Sept. totuși, li-
 citația va urma la 2 și 3 Sept. tembric spre
 cu ostința amatorilor care vor voi se con-
 curențe se publică acasta de sub-semnatul.

I. Orovei
 (787—0) Strada Patenilor No. 21.

PO-HO renumită esență japoneză, care
 vîndică îndată ori-ce durero de
 cap se găsește la farmacia d-nii F. Brus
 vis-à-vis de biserica Sărăndar.

Fonderia de Tuciu
 a lui
E. KEILHAUER
 STRADA ISVOR
 efectuând ori-ce lucrare de fondare după
 modele, deslușiri și desemnuri date.

Se asigură buna esecutare cu
 Materialul cel mai bun.

Ori-ce comandă pentru conducerea a-
 pes, instalarea băilor cu toate atenanțele lor,
 puțul de curte, pompe pentru diverse tre-
 buinți, stropitori de grădini, ș c. l. se
 efectuează grabnic și bine la

P. Keilhauer, Strada Isvor No. 59
 Asemenea se găsește tot-d'a-una în dea
 posit: Tevi de plumb, tevi de fer și d-
 tucii în diferite dimensiuni, precum și bu-
 căți confecționate de tucii pentru diferite
 construcțiuni.
 Transmisiuni, curele, ș c. l., un mare de-
 posit cu prețurile cele mai estine.
 (777—1)

La toate librăriile:
SMARDANA
VIDINUI
 Poemă de V. RUSĂNESCU, fost
 Consilier de resbu al Diviziiei a 1-a

LECTIUNI PRIVATE
 În limba Germană pentru băieți
 în toate ramurile ale claselor și
 gimnasiale. Băieții cari frecuen-
 protestanță, pot fi luați și în pri-
 se adresa la

M. de HEIDENDORF
 Strada Pușcu cu plopi No. 1

C. G. Nica doctor în
 și în chirur-
 moși și medic specialist pentru că
 copii, dă consultații în toate zile
 până la 5 ore p. m. în strada Colții

MERSUL TRENURILOR
 PE LINIA
BUCUREȘCI-GIURGIU (Smârda)

VALABIL DE LA 10 SEPTEMBRIE 1878 PANA LA NOI DISPOZIȚII

BUCUREȘCI-GIURGIU		GIURGIU-BUCUREȘCI	
Tr. No. 1	Tr. No. 3	Tr. No. 2	Tr. No. 4
București . . . Plecare	9 15	Smârda . . . Plecare	4 37
Jilava	9 27	Giurgiu . . . Sosire	4 45
Sintesti (Halta) . . .	9 33	Giurgiu . . . Plecare	4 55
Vidra	9 43	Frătești	5 06
Gradiște (Halta) . . .	9 52	Băneșa	5 29
Comana . . . Sosire	10 01	Comana . . . Sosire	5 53
Băneșa . . . Plecare	10 11	Comana . . . Plecare	6 03
Frătești	10 29	Gradiște (Halta) . . .	6 08
Giurgiu	10 58	Vidra	6 21
Smârda . . . Sosire	11 35	Sintesti (Halta) . . .	6 29
		Jilava	6 39
		București	6 55
			7 05

LEGATURI

- A. CU LINIA DE NORD.**
- Trenul No. 4: Cu trenul accele-
 rat No. 1, la ora 8 și 15 minute, s'era
 la Brăila-Galați, Roman, Iași-Suceva,
 Viena, Berlin, Paris, P.terburg.
 - Trenul No. 1: Cu trenul accele-
 rat No. 2, care sosese din Viena, Lem-
 berg, Suceva, Roman, Galați, Brăila, la
 ora 8 și 30 minute dimineața.
 - Trenul No. 3: Cu trenul No. 6
 de călători care sosese din Galați și
 Brăila la ora 4 și 10 minute, după
 amieză-și.
- B. CU VAPOARE DANUBIENE la GIURGIU**
 Cu Vapores de post la Giurgiu.
- Sosind la Giurgiu din sus: Lună
 Miercuri și Vineri, cu Trenul No. 4.
 - Plecând de la Giurgiu în jos Lună,
 Miercuri și Vineri cu Trenul No. 1.
 - Plecând de la Giurgiu în sus: Marți,
 Vineri și Duminică cu Trenul No. 1.
 - Sosind la Giurgiu din jos: Marți,
 Vineri și Duminică cu Trenul No. 4.

*(NB) La gara Filaret se vînd bilete,
 pentru vapores, pentru toate stațiunile în sus
 până la Viena și în jos până la Chișina.*

NOUL ATELIER
 DE
FOTOGRAFIE și PICTURĂ
I. F. MANDI & Comp.
 21, Calea Mogoșoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capaș.
 Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime,
 modul cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care o-
 feră un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

ROMANE ILUSTRATE

Apare de trei ori pe săptămână : Duminică, Mercuri și Vineri
 No. 1-23 INCLUSIV

DOMNUL SCUMP-AM

de
Ch. Paul de Kock
 se află de vânzare la

TIPOGRAFIA THIEL & WEISS

și la
 toți debitanti de diare etât în București cât și în districte
 Cu No. 24 a început romanul

IOANA
 de
GEORGES SAND.

Du, a dorința exprimată din n al multe părți s'a început cu No. 26 interesant

MISERABILII LONDREI

DE
PIERRE ZACCONE.
 Aceste din urmă două romane se vor publica așa cu câte o fasciculă va
 urmarea romanului IOANA și cea l-altă urmarea romanului MISERABILII.

COMPTOIR DE COMMERCE ET DE COMMISSION
C. ADAM

à Paris, 2 Carrefour de la Croix Rouge. 2.
 Il se charge de toutes les commissions commerciales et d'achat des mar-
 chandises aux prix de fabriques, de la vente des produits étrangers en France
 accompagne les voyageurs à visiter l'exposition et les curiosités de Paris
 parles français, allemand, russe et polonais.

MARELE MAGAȘIN DE HAINE CONFEȚIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ
A LA BELLE
JOSEF
FURNISORUL
 20, COLȚUL BULEVARDULUI ȘI
 Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul
 cele mai moderne, fasone elegante croite, dupe
Costume complete de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance și diferite alte fasone
PREȚURILE CELE
 Se primește și comanți de toate felurile de haine care
 se efectuează cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE
GRUNBAUM
CURTIEI
 MOGOSIOAIEI, CASA GRECENU, 20
 actual UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele
 cele din urma jurnale de Paris și Londra.
Cămăși franțuzesci, albe și colorate
Lingerie de toate felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorii
Umbrele și obiecte de fantasie
Mănuși și toate lucrurile de modă
MAI MODERATE
JOSEF GRUNBAUM
 Furnisorul Cortii, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoiei Casele Grecenu.